
[2018-12-RE](#)

CAUSA 2018-12-RE

(Peghin Carusi c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 112-2018. Recurs d'empara

Aute del 4 de juny del 2018

BOPA núm. 36, del 13 de juny del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de març del 2018, per la representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 20 de desembre del 2017 i contra l'aute del 19 de febrer del 2018, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment processal previ a la vulneració al·legada. Així mateix, sol·licita que es declari la suspensió dels efectes de l'aute impugnat, ja que la seva execució pot causar perjudicis d'impossible o de difícil reparació;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;
Vist l'informe presentat pel Ministeri Fiscal, el 9 d'abril del 2018;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'una demanda d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia instada per l'Estat espanyol, el Govern d'Andorra, mitjançant resolució del 13 d'octubre del 2017, va desestimar el recurs d'oposició interposat pel Sr Giorgio Peghin Carusi.

1.2. Després de presentar una demanda jurisdiccional contra la resolució del Govern esmentada, el 14 de novembre del 2017, la Secció de Contenciós-Administratiu de la Batllia va dictar una sentència en què desestimava la demanda del Sr. Giorgio Peghin Carusi i declarava que la resolució administrativa impugnada era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi va interposar un recurs d'apel·lació contra la decisió de la primera instància i, el 20 de desembre del 2017, mitjançant sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, desestimava aquest recurs i confirmava la decisió de la Batllia en els seus propis termes.

1.4. La representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra la decisió de la Sala Administrativa per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.5. El 19 de febrer del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

1.6. El 12 de març del 2018, la representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi va interposar un recurs d'empara contra les resolucions ressenyades de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Així mateix, sol·licitava la suspensió dels efectes de la sentència imputada, atesos els perjudicis d'impossible o de difícil reparació que es podrien derivar de la seva execució.

1.7. El 31 de maig del 2018, la representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi va presentar un escrit en què informava que les autoritats espanyoles li estan demanant informació derivada de la documentació que el Govern d'Andorra els va trametre, quan el Tribunal Constitucional encara no s'ha pronunciat en relació amb el seu recurs d'empara, i demana a aquest Tribunal que comuniqui al Govern aquest fet, que deixi sense efectes els requeriments efectuats al recurrent i que acordi la suspensió dels efectes d'aquesta causa amb la deguda informació al Govern d'Andorra.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- Aquesta part al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a la defensa per tal com no va poder consultar l'expedient administratiu que l'afectava, sinó únicament un llistat confeccionat unilateralment pel Govern d'Andorra en què constaven les dades contingudes en l'article 6.3 del Reglament de desenvolupament de la Llei 10/2017, del 25 de maig, d'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia i d'intercanvi d'informació espontani en matèria fiscal (LIF).

- Ara bé, l'article 7.8 de la LIF preveu que l'afectat podrà consultar parts de l'expedient, i el fet de fer prevaler el Reglament precitat vulneraria el principi de jerarquia normativa.

- En relació amb aquest punt, aquesta part considera que la resposta de la Sala Administrativa descontextualitza les disposicions de l'article 7.8 esmentat i conclou que la consulta de l'expedient es refereix en sentit literal a la consulta dels documents que en formen part i no a un document confeccionat pel Govern amb la informació que aquest creu convenient.

- Segons el parer de la Sala Administrativa, aquesta part va tenir accés a la totalitat de l'expedient, però aquest no va ser el cas fins al moment de la notificació de la sentència de la primera instància, ja que no va poder al·legar sobre l'escrit de contesta i sobre la informació aportada pel Govern; aquests fets vulnerarien el seu dret d'audiència i a la doble instància.

- Considera igualment que la causa del Tribunal Constitucional citada per la Sala Administrativa no s'adequa al seu cas, ja que no es queixa de no haver obtingut còpies de l'expedient, sinó del fet que no va poder consultar l'expedient, perquè únicament va tenir accés a un document unilateral confeccionat pel Govern.

- Segons el parer d'aquesta part, la Sala Administrativa parteix de la premissa equivocada del fet que va tenir accés a l'expedient, en la seva part no confidencial, en via administrativa, cosa que dista de la realitat, com s'ha denunciat reiteradament.

- En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions la Sala Administrativa cita igualment un altre aute del Tribunal Constitucional del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-31 i 32-RE, que aquesta part considera igualment inaplicable al seu cas, ja que no ha fonamentat el seu recurs en l'obtenció de còpies de l'expedient que l'afecta, sinó en el fet que no va tenir accés a cap part de l'expedient en via administrativa, ni durant el procediment de la primera instància judicial, contravenint, d'aquesta manera, la jurisprudència assentada del Tribunal Constitucional que declara que les normes processals no són mers formalismes, sinó que són normes imperatives i regles que incorporen i afecten a valors i principis constitucionals i drets fonamentals.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions al moment processal previ a la vulneració al·legada. Així mateix, sol·licita que es declari la suspensió dels efectes de l'aute impugnat, ja que la seva execució pot causar perjudicis d'impossible o de difícil reparació.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- En relació amb la petició d'obertura d'una qüestió incidental d'inconstitucionalitat sobre l'article 7.8 de la LIF efectuada per la part recurrent, la Sala Administrativa, després d'exposar la naturalesa d'aquest procediment i les seves condicions formals de presentació, considera que el contingut de l'article esmentat, així com el seu apartat 9 no són inconstitucionals.

- La Sala Administrativa destaca que aquestes disposicions preveuen que els intervinents, la persona concernida i el posseïdor de la informació, podran consultar les parts de l'expedient que no hagin de romandre confidencials i que siguin essencials per a la sol·licitud d'intercanvi d'informació.

- Afegeix que la part recurrent ha pogut interposar el recurs d'oposició, així com el recurs contenciós posteriorment, obtenint tota la informació establerta a l'article 6.3 del Reglament de la LIF, i, a més, en via contenciosa, ha tingut accés a la totalitat de l'expedient administratiu, fins i tot a la sol·licitud tramesa per l'Estat espanyol, després que el Govern d'Andorra li demanés si aquest document podia ser facilitat.

- La Sala Administrativa declara que la LIF segueix els principis de transparència i d'intercanvi d'informació establerts en el Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal

signat amb l'OCDE (aprovat pel Consell General, el 28 de juliol del 2016) i en l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat amb el Regne d'Espanya. I destaca el contingut de l'article 8 d'aquest Acord relatiu a la confidencialitat de la informació rebuda per una part contractant.

- La Sala Administrativa cita així mateix, l'aute del 20 de novembre del 2017, recaigut en la causa 2017-37-RE, en què el Tribunal Constitucional considerava justificades les raons per les quals es denegava l'accés als documents relatius a les comunicacions entre el Govern d'Andorra i les autoritats franceses competents, fent referència a l'article 11 dels comentaris del Model de Conveni OCDE. Per consegüent, conclou que es pot negar l'accés a la informació que resulti de documents confidencials, com les comunicacions entre Administracions, i considera no gens menys que s'ha d'analitzar que el recurrent hagi rebut la resta d'informació. En aquest cas, el recurrent va tenir accés a tota la documentació de l'expedient, incloses les comunicacions entre els Estats.

- En relació amb el greuge del recurrent relatiu al fet que no va poder al·legar sobre el contingut de l'escrit de contesta del Govern, la Sala Administrativa declara que s'ha respectat el procediment establert a la LIF, en què els terminis són més breus i en què només es preveu un únic tràmit per a cadascuna de les parts (article 8.4 de la LIF).

- En relació amb l'al·legació de la part recurrent sobre el fet que aquesta Sala no hauria resolt totes les qüestions plantejades, ni hauria contestat a l'aplicació errònia de l'article 77 dels comentaris a l'Acord sobre l'intercanvi d'informació en matèria tributària de l'OCDE, la Sala Administrativa precisa que la petició d'informació de l'Estat espanyol incloïa els motius pels quals la informació sol·licitada era pertinent per a l'execució i l'aplicació de la seva legislació fiscal, i que els elements aportats per les autoritats espanyoles permetien sostenir que el recurrent continuava tenint un centre d'interès a Espanya, sense perjudici que aquest pogués defensar davant les autoritats espanyoles que era resident fiscal a Andorra.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que de la lectura de les resolucions impugnades es desprèn que la Sala Administrativa, seguint un raonament lògic i fonamentat en Dret, explica i argumenta els motius pels quals la informació demanada per l'Estat espanyol no era contrària a les disposicions legals aplicables en la matèria, així mateix, responia a totes les qüestions plantejades per les parts i destacava que el recurrent havia tingut accés al seu expedient.

- Si bé el recurrent discrepa de la interpretació de la LIF efectuada pels tribunals ordinaris, el Ministeri Fiscal recorda la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb la naturalesa del recurs d'empara, així com les competències del Tribunal Constitucional, reiterant que aquest recurs no es pot concebre com a un recurs d'apel·lació o de cassació.

- Per finalitzar, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional recorda que el recurs d'empara no és una tercera instància i que

no actua com a un tribunal de cassació; és clar que només li correspon garantir als justiciables que les decisions adoptades pels tribunals de la jurisdicció ordinària han respectat els drets i els principis enunciats per la Constitució i, en el cas que ara ens ocupa, els drets establerts a l'article 10 de la Constitució, i, en particular, el seu vessant del dret a la defensa.

3.2. En realitat, allò que es desprèn del recurs d'empara i de l'argumentació que el sosté és el qüestionament de la manera en què la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va analitzar i aplicar la normativa relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal (Llei 10/2017). Efectivament, si bé aquesta Llei permet als justiciables tenir accés a certa informació, aquest accés no és absolut en la mesura en què diversos aspectes de l'expedient són confidencials (apartats 7 i 8 de l'article 7 de la LIF).

3.3. La Sala Administrativa ha interpretat i aplicat degudament la normativa en la matèria. La seva motivació, particularment detallada, és lògica i a bastament argumentada i fonamentada en Dret.

3.4. Si el dret a la jurisdicció no s'ha vulnerat en el seu vessant de la motivació, el mateix succeeix en el seu vessant del dret a la defensa. Tal com exposa la motivació acurada de la sentència impugnada de la Sala Administrativa "*no hi ha dubte que l'agent ha pogut interposar recurs d'oposició, i posteriorment recurs contenciós, sense que el seu dret d'accés a la jurisdicció s'hagi vist afectat*". Altrament dit, el dret a la defensa del recurrent s'ha pogut exercir mitjançant l'activació de les vies de dret previstes en el Principat per tal d'impugnar la denegació de l'accés a la integralitat dels elements continguts en l'expedient que l'afecta.

3.5. Per tant, ateses les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser inadmès a tràmit per la manca de contingut constitucional de les seves pretensions.

3.6. La petició de suspensió dels efectes de la sentència impugnada ha de ser desestimada per no ser admès a tràmit el recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2018-12-RE presentat per la representació processal del Sr. Giorgio Peghin Carusi contra la sentència del 20 de desembre del 2017 i contra l'aute del 19 de febrer del 2018, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Desestimar la sol·licitud de suspensió de la sentència impugnada en aquesta causa.

3. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

4. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 4 de juny del 2018.

Isidre Molas Batllori
President Vicepresident

Dominique Rousseau

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat